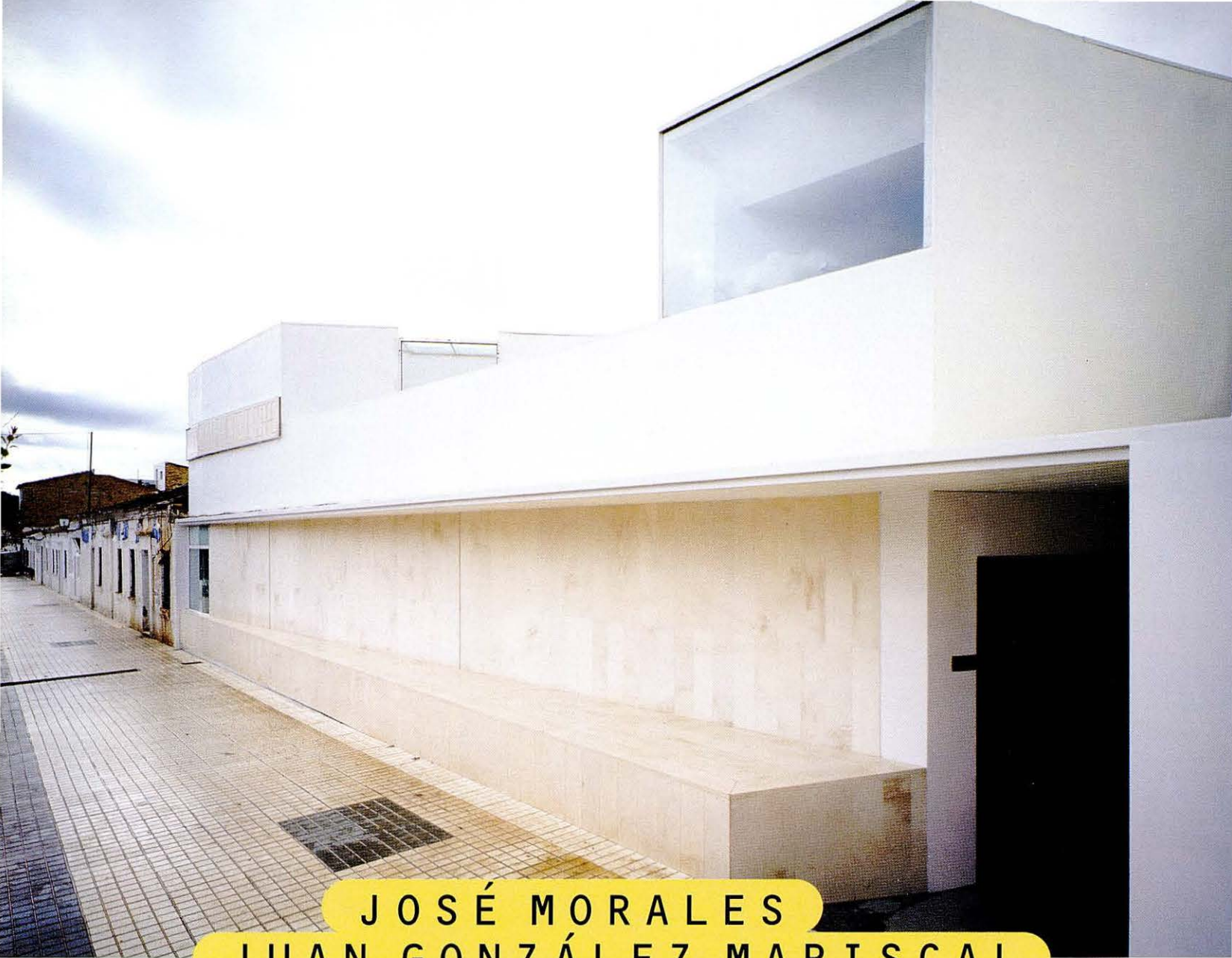

JOSÉ MORALES
JUAN GONZÁLEZ MARISCAL

Ajuntament
de Coripe
Town Hall

ASSOCIATE, OVERLAP, CONNECT...

From the moment when reality shows us the place, the project attempts to relate, associate, overlap, connect, tighten and carry out other actions linked to manufacture.

It appears to be a task based on something, which needs excuses in order to extend, unfold, make itself visible. This task finally brings the measure to light, matter close to the gaze and space to movement. Once these links have been established, the game is open and with each move possibilities are once again opened. But in order for the game not to close, architecture should not pose determinations or constrictions but rather indeterminacies and uncertainties. It is no accident that architecture does nothing other than perpetuate the greatest confusion, that of the place. Far from being expressible or definable, the place contains that which causes our dumbness, which sends us to the wild, something which contains the possibility. To ask about the place is to explore, interrogate, venture, speculate, figure; in short, it is almost like architecture and its project: an interpretation.

But there is something else: once the project has been sketched, the gaze is awakened, the figural makes its own way and this opening tends to be greater the more wildness and unknown there is in the arrangement of spaces, of lights. A wall which becomes interposed, a depth which is verified, a limit which is only barely perceived, a movement which is proposed... Finally we detect another light, another abode, other spheres; this constitutes inhabiting and this is what architecture is about. Inhabiting as an investigation of the relationship between people and things. Architecture as a phenomenology open to events, to the circumstances of the moment, to happenings.

It is just for this reason that architecture belongs to places; and also —why not?— just for this reason that places end up posing projects.

This is an interesting paradox: erecting, raising, building with the aim in mind of trapping that which previously has become separated from the place: light, space and matter. It is thanks to the task of project-making that we can speak of construction, of integration, although it will be a fragmented, stratified and juxtaposed addition.

ASSOCIAR, SUPERPOSAR, CONNECTAR...

Des que la realitat ens mostra el lloc, el projecte tracta de relacionar, associar, superposar, connectar, tensar i una altra sèrie d'accions vinculades a la manufactura. Sembla com si fos una feina que descansa en alguna cosa, que necessita excuses per estendre's, desplegar-se, fer-se veure. Aquesta feina acaba acostant la mesura a la llum, la matèria a la mirada i l'espai al moviment. Un cop aquests lligams han quedat oberts, el joc també és obert i en cada jugada s'obren novament les possibilitats.

Però per tal que el joc no es tanqui, l'arquitectura no hauria de plantejar determinacions o constriccions, sinó indeterminacions, incerteses. No en va l'arquitectura no fa sinó continuar la confusió més gran: la del lloc.

Lluny de ser formulable o definible, el lloc conté allò que provoca la nostra mudesa, allò que ens remet al salvatge, una cosa que conté la possibilitat. El fet de preguntar-nos pel lloc equival a sondejar, interrogar, aventurar-se, historiar, figurar; en fi, és gairebé com l'arquitectura i el seu projecte: una interpretació.

Però hi ha alguna cosa més. Des que s'esbossa el projecte, s'inaugura la mirada; la figuració s'obre camí, i aquesta obertura sol ser més gran com més salvatge i desconeguda sigui la disposició dels espais, de les llums. Una paret que s'interposa, una profunditat que s'esbrina, un límit que només s'insinua, un moviment que es proposa... Finalment detectem una altra llum, un altre habitacle, altres àmbits; el fet d'habitar consisteix en això, i d'això tracta l'arquitectura. Habitar com el plantejament de les relacions de l'home amb les coses. L'arquitectura com una fenomenologia oberta al succés, a la conjuntura, a l'esdeveniment. Només per tot això l'arquitectura pertany als llocs, i també, per què no, només per tot això els llocs acaben plantejant projectes. Aquesta és una paradoxa interessant: erigir, aixecar, construir, amb l'objectiu d'atrapar allò que prèviament s'ha separat del lloc —la llum, l'espai i la matèria—. Gràcies a aquesta tasca del projecte podem parlar de construcció, d'integració, però no obstant, això, serà una addició fragmentada, estratificada i juxtaposada.

Emplaçament. Location
 Coripe. Sevilla
 Arquitectes. Architects
 José Morales,
 Juan González
 Col·laborador. Collaborator
 A. Jiménez Marcos
 (Aparellador. Surveyor)
 Constructor. Contractor
 Diputación Provincial
 de Sevilla (PER)
 Projecte. Design 1991
 Execució. Construction 1995
 Fotografies. Photographs
 Jordi Bernadó

La linealitat del poble i la baixa volumetria del carrer que havia d'acollir l'ajuntament (llevat de la desafortunada i recent "llar del pensionista") van suggerir la idea d'una construcció plegada al lloc, en estreta relació amb el que ja hi havia. Provocar moviments entre els murs que traçaven la planta, dirigits fonamentalment per les llums i les vistes cap a la serra de Morón i els corrals rurals. Va ser una de les principals interaccions del projecte. Estances, llocs de treball i recorreguts s'hi anaven col·locant per tal de rebre llums i allargar les mirades. D'aquesta manera es va anar originant un projecte que proposava més la creació d'un lloc buit disposat per a mirar, conscient de la fortalesa de determinades imatges de l'entorn, que no pas un edifici tancat en ell mateix. Com a resultat de tot plegat es van anar arraconant volums entorn de les mitgeres, i es va anar creant un buit que dissolia qualsevol idea d'"edifici concloent".

The linear nature of the town and the sparse volume of the street in which the town hall was to be built (excepting the recent and unfortunate "old people's home") suggested the idea of a construction folded into the site, in a close relationship to what was already there. The creation of movements between the walls which marked out the ground plan, directed fundamentally by the spans and views of the Sierra de Morón and the rural yards, was one of the main interactions of the project. Resting, working or walking spaces were placed in position, endowed with spans and panoramic views. Thus a project gradually emerged for the creation of an empty place designed for the contemplation of the striking images of its surroundings rather than of a building closed in upon itself. Consequently volumes were grouped around the party walls, creating a void which dissipated any idea of "end building".

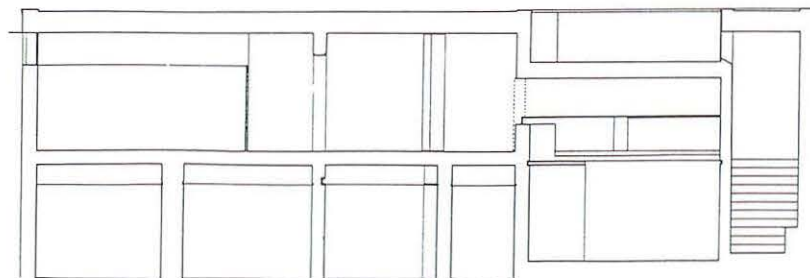
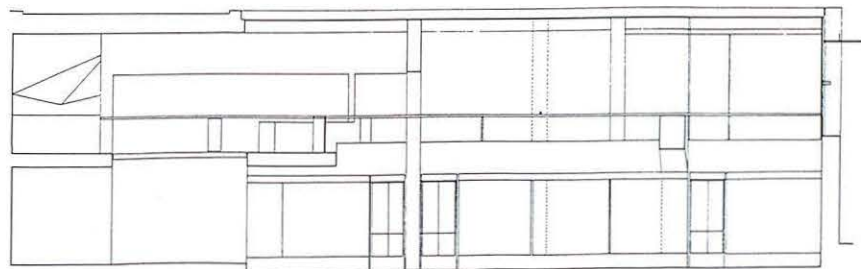

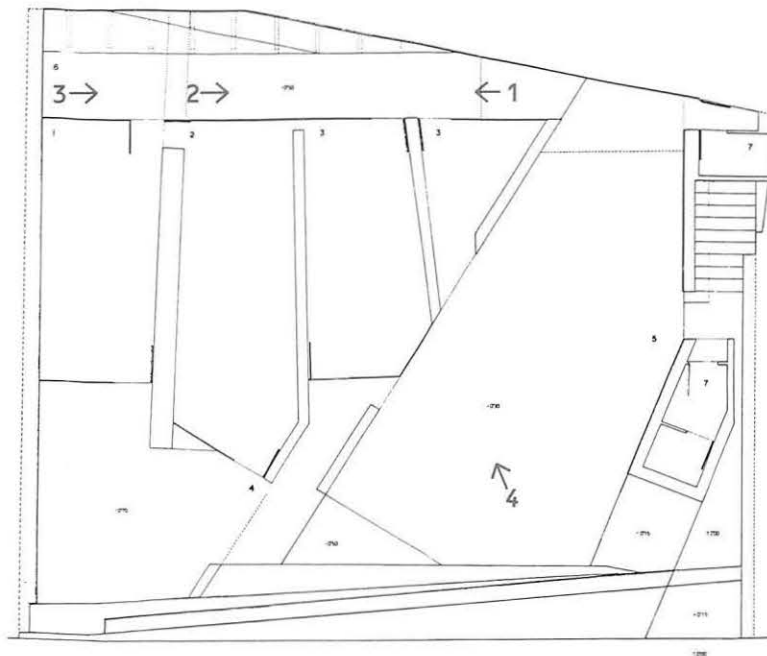
5

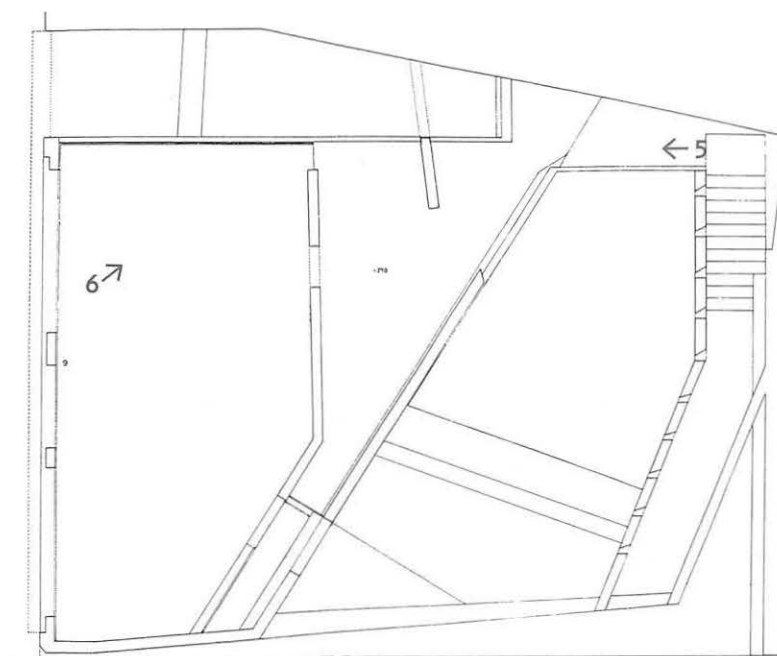
6

Sections longitudinals.
Longitudinal sections.

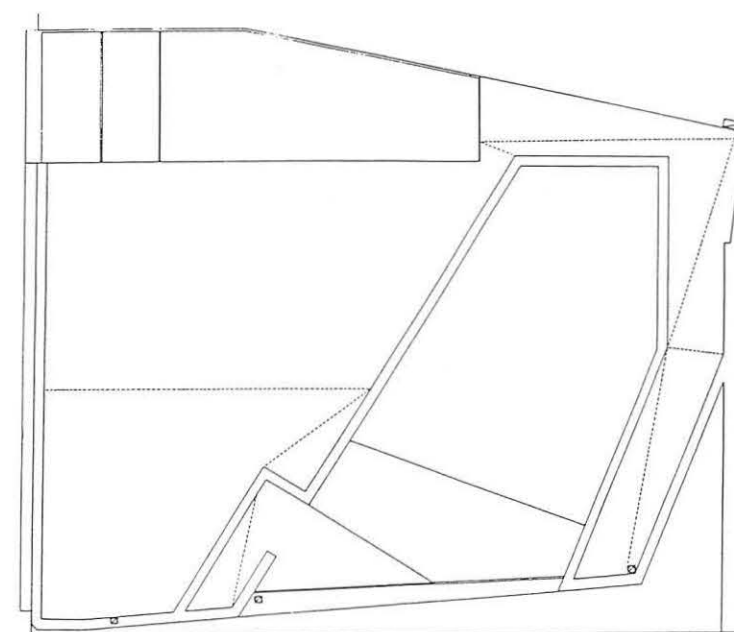

Planta baixa. Ground floor plan.
 1. Despatx alcalde. Mayor's office.
 2. Secretari. Secretary.
 3. Serveis socials. Social services.
 4. Sala d'espera. Waiting room.
 5. Pati interior. Interior court.
 6. Arxiu, lavabos. Archive, toilets.
 7. Escala, vestíbul. Staircase, hall.

Planta primera. First floor plan.
 Saló de plens. Plenary hall.

Planta coberta. Roof plan.